

Vävskedar.

Vävskedar köptes av kringvandrande försäljare s. k. vävskedsknallar, som tvände hemma i Markaryd. En vävskedsmakare, som tillverkade s. k. vävskedar, var Johan Gustell, Bräkenryd, i Tivrestads socken.

Han var verksam under senare delen av 1800-talet och i början av 1900-talet, samt allmänt känd för sina bra vävskedar.

Knallarna från Markaryd kommo en gång om året i oktober månad, och hade i regel bestämda platser, som de besökte. De gick

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 83.

1.

Hu fots och bar skedarna i en säck över ryggen.

De voro väl pedda och fingo gärna både mat och logi över matten. Sam ersättning för detta brukande de förvärva mot i huset en s. k. "skemajjon", skemäl.

Detta lilla hantverktyg, som var tillverkat av horn eller trä, använde man då vapen sattes i skeden. Fig.

Det fanns flera olika storlekar av värskedar och skeden räknades i tunn. Ett tunn var 50 finger i skeden. Det fanns skedar från sin till fjugo tre tunn. De lägre numren kallades grova skedar

ACC. N:R M. 12090:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

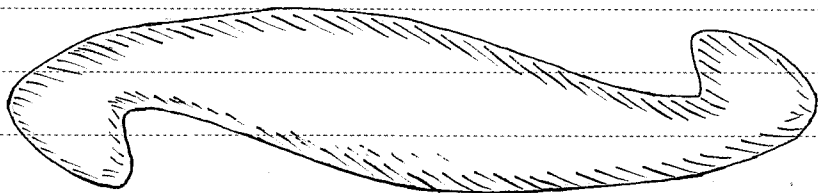
och de tågare finare skedar.
Sju, åtta och niobums skedar,
användes vid vävning av bl. a.
balservar, svinhårstäckor,
säckar, linnebyxor för karlar.
Tio, elva och tolvbums, vid vävning
av bl. a. handdukar,
Tretton - femton, lakear,
sexton - tjugo, broddukar, gardiner,
tjugofem - tjugofem, klänningstygger,
förtäcken, hurrdukar.

Tvåskedar med färder av
metall t. k. stålskedar, kommo
i handeln i mitten av 1910-talet.
I slutet av 1800-talet kostade en
tvåsked c:a 1.25 pr. styck.
Tvåskedstrallarna försälde

ACC. N:R M. 12090: 4,

även, skulptur, spännare, skea-
nappor.

Ramsstyckena voro klädda med
papper.

SKERNOJPA. NATURL. ST. L.

AV HORN. HÖKÅS, HJORTSBERGA SOCKEN,

FÄLLBOHÄRAD.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

4.